

Önkeresztelés: Biblia tanítása

www.carelinks.net/hu

www.baptizo.info/hu.html

info@carelinks.net

Tel: +447481122558

Ha a keresztség érvényessége attól függ, hogy ki a keresztelő, akkor tulajdonképpen egy olyan papsági rendszerünk lenne, amelyben az ember üdvössége nem Isten szavának saját megértésétől és engedelmességétől, hanem egy másik embertől függ. Ez teljesen ellentétes az újszövetségi keresztség szellemével. Egy testvérnek sincs több Istentől kapott joga mások keresztelésére, mint bármelyik másik testvérnek. Korábban bebizonyítottuk, hogy a parancs, hogy az egész világon prédikáljunk és kereszteljünk, mindannyiunkra érvényes; és ezért mindannyiunknak van megbízatása mások megkeresztelésére (Mt. 28:19). Ha azt mondjuk, hogy csak egyeseknek van joguk keresztelni, akkor azt mondjuk, hogy csak néhányuknak van joga prédikálni. Ilyen kérdés megvizsgálásakor segít elgondolkodni azon ember hipotetikus esetén, amikor egy ember egy sivatagi szigeten van egy Bibliával. Elméletileg képesnek kell lennie arra, hogy megismerje Krisztust és megkeresztelkedjen, bármely más ember beavatkozása nélkül. Bár a sivatagi sziget esete hipotetikus lehet, a börtönben eső férfiak, akiknek nincs joguk meglátogatni őket, vagy olyanok, akik olyan elszigetelt helyeken vannak, hogy nem látogathatók meg, mert a leendő keresztelőknek nincs elegendő pénzük erre - ezek valós élethelyzetek. Az önkeresztelés az egyetlen lehetőség számukra. A következő tanulmány következtetése az, hogy mindent meg kell tennünk azért, hogy megkeressük, megvizsgáljuk és megkereszteljünk a keresztségre jelentkezőket; de el kell ismernünk, hogy elméletileg az önkeresztelés meglehetősen elfogadható, és el kell ismernünk az önkeresztelőket testvéreinkként (természetesen miután megbizonyosodtunk arról, hogy a keresztség idején megosztották hitünket).

Az Újszövetségi Feljegyzés

A keresztségre vonatkozó negyven körüli negyven utalás közül jelentős, hogy csak két utalás van a megtérőt megkeresztelő keresztelő tényleges folyamatára (Keresztelő János és Fülöp). És az önkeresztelést nem ítélik el. Ez nem azt jelenti, hogy a megtértek a víz alá merítették magukat; de a lényeg az, hogy az elbeszélés középpontjában az a tény áll, hogy a megtért megkeresztelkedett Krisztusba, nem pedig arra, aki a keresztelést végezte. Még akkor is, amikor Péter úgy döntött, hogy megkereszteli a pogányok hittérítőinek első csoportját, megparancsolta nekik, hogy keresztelkedjenek meg (ApCsel 10:48). Az ÚSZ hangsúlya az, hogy a kereszteléskor a hívő hívja magát (Gk.) Az Úr Jézus nevére - ez személyes cselekedet. A válladat fogó férfinak ebben nincs szerepe. A keresztség jelentése attól függ, hogy az evangélium hívője víz alá megy-e, jelképezi halálát Krisztussal, és kijön a vízből, összekapcsolva őt az Úr feltámadásával. Az a személy, aki a vállát tartja, amikor ez megtörténik, irreleváns a szimbolizmus szempontjából.

Az ószövetségi keresztségtípusok nem tartalmazzak „keresztelőt”:

- A papok a mosdóban mosakodtak; más nem mosta őket

- A megtisztult leprás is megmosakodott

- Naaman belemártotta magát Jordániába

- Izrael átkelt a Vörös-tengeren, fölöttük a vízfelhő, a víz mindkét oldalon, testük pedig nedvesen csöpögött a szakadó esőtől (így megtudjuk a Zsoltároktól). Ez a keresztség legtisztább alakja (1Kor 10: 2); de a típusban nincs 'keresztelő'. Valójában Bullinger megjegyzi, hogy "mindannyian Mózesbe keresztelkedtek" szó szerint "magukat megkeresztelték". Ugyanez az igelak fordul elő a Lukács 2: 5-ben is, ahol József "adóztatni" ment, szó szerint "beíratta magát".

Ennek azonban elég világosnak kell lennie, hogy mindent megteszünk, ami emberileg lehetséges, hogy elkerüljük az önkeresztség eseteit. A keresztség csak akkor érvényes, ha mindenekelőtt elfogadható szintű ismeretek vannak az evangéliumról. Az új megtértek számára nagyon nehéz felismerni, hogy „készen áll-e” vagy sem; valóban meg kell beszélni egy érettebb hívővel annak megállapítására, hogy az illető érti-e vagy sem. Már csak ezért arra kérnénk azokat, akik maguk is újonnan megtértek, hogy ne kereszteljék meg kapcsolataikat, amíg egy érettebb testvér nem lehet jelen. Ez nem azért van, mert van olyan parancs, amelyet egy új megtért nem tud megkeresztelni, ugyanúgy, ahogyan azt sem, hogy a keresztséget egy másik hívőnek kell végrehajtania. Nem ragaszkodom ehhez a ponthoz - mert végső soron nem tehetem. De a keresztség komoly dolog, és ha valakit kellő tudás nélkül keresztelnek meg, az örök üdvösség forog kockán. Ezért arra kérünk mindannyiunkat, hogy fogadjuk el ezt, és működjünk együtt kölcsönösen egymás alávetve, hogy az általunk épített szellemi ház biztos alapokon álljon.

Keresztség a testbe

Emlékeztetni kell arra is, hogy a keresztség nem csak az Atyával és Fiával való szövetségi kapcsolatba lépést jelent; ez Krisztus testébe, vagyis a hívők testébe való keresztség is (1 Kor. 12:13). Itt nem szabad az önkeresztelést túlságosan szabadon használni. Így az Apostolok cselekedeteiben szereplő feljegyzés a kereszteléseket úgy írja le, hogy a hívőket "hozzáadják" a hívők testéhez (ApCsel 2: 41,47); hanem amint "hozzá" (s.w.) az Úrhoz J

esus (5:14; 11:24). Ezért helyénvaló, hogy Krisztus testének más tagjai jelen legyenek a keresztségben; a keresztség a hívők közösségével való kapcsolatba lépés, valamint a Krisztussal való személyes kapcsolatba lépés.

A korintusi sok probléma egyike az volt, hogy túl nagy jelentőséget tulajdonítottak az őket megkeresztelő testvéreknek; akiket Pál, Apollós vagy Péter keresztelt meg, különböző csoportokba

sorolódtak. Pál azzal a problémával küzd, hogy a keresztség Krisztusban van, és a keresztelő jelentése teljesen irreleváns. "Krisztus nem kereszteni küldött, hanem az Evangéliumot hirdetem" (1 Kor. 1:13) valószínűleg hiperbólus (vagyis durván eltúlzott nyelvezetű, hogy pontot tegyek). Az igehirdetés és a keresztelés a nagy prédikációs bizottságban adott parancs csak egy parancs volt; az igehirdetés és a keresztelés együtt ment. Számomra úgy tűnik, hogy Pál valóban keresztelt; de a hiperbolé alakját használva azt mondja: „A hangsúlyom az, hogy folytassam az evangélium hirdetését, lényegtelen, hogy sok férfi és nő vállalt megtartottam, amikor a víz alá toltam őket; Krisztus nem azért küldött, hogy csak ezt tegyem, hanem ami még fontosabb, hogy hirdessem az evangéliumot”. És ez lehet a mi hozzáállásunk is.

Megy mélyebbre ...

Azok számára, akik kívánják, lehetséges, hogy egy kicsit mélyebben foglalkozzanak az önkeresztelés kérdésével, és kik keresztnének. "Mert mindannyian egy Lélek által megkeresztelkedünk Krisztus egy testébe" (1Kor 12:13). Úgy tűnik, hogy a Lélek a keresztelő. De hogyan? Az Úr Jézus a Szellem által keresztel (Jn. 1:33), bár személyesen nem tartotta meg a megkereszteltek vállát (Jn. 4: 2 - kétségtelenül megmutatva, hogy ki teszi ezt, az lényegtelen). "A Lélek által" engedelmességtünk (a keresztség által) (2Thessz 2:13; 1Pét 1:22). Ez nem feltétlenül jelenti azt, hogy a Lélek engedelmességtünk az Igazságnak. Inkább az az elképzelés, hogy amint Krisztus meghalt és feltámadt a Lélek által (1Tim 3:16; Róm 1: 4), ugyanezt a folyamatot éljük át a keresztségben is, ahogy a Szellem is feltámad (ábrán). (1 Pet. 3: 18–21). Ezért a Lélek az, aki feltámaszt bennünket a vízből, ahogy Krisztust is feltámasztotta; a vállunkat fogó férfi lényegtelen. Ezért a Szellem által / általa van reményünk az üdvösségre (Gal. 5: 5). Végül csak egy feltámasztás létezik: az Úr Jézusé (1 Kor. 6: 14,15). A belé keresztség révén ebben részünk van. Isten ebben az értelemben feltámasztott minket Krisztussal (Ef 2: 5,6), sőt mennyei helyekre emelkedtünk fel benne, amikor felemelkedett a szó szerinti Mennyebe. És ezt az egész folyamatot a Lélek érte el.

Tehát a "Lélek" olyan, mintha keresztelőnk lenne, akár önkeresztelés, akár hagyományos keresztelés révén; a Lélek az az erő, amely kiemel minket a keresztség szimbolikus sírjából és új életet ad nekünk. Ez az emberi „keresztelő” szerepét pusztán mellékesvé teszi. De mit jelent ebben az összefüggésben a "Lélek"? Maga az Úr Jézus az éltető Lélek (1Kor 15:45). A Lélek az, ami felpezsdít minket; de vegye figyelembe Jn. 6:63: "A Lélek az, amely felpezsdíti ... azokat a szavakat, amelyeket nektek mondom, ezek szellemek és életet adnak". A Krisztussal való megéledés folyamata a keresztség által, a sírból való kiemelés, amelyet a víz képvisel, tehát az Úr Jézus munkájának köszönhető az Ő szellemén és szaván keresztül. Ő "az Úr, a Lélek" (2 Kor. 3:18 RV). A keresztségben a víz és a szellem által (vagy által) születünk (Jn. 3: 5; a görög egy cselekményre utal, a víz és a szellem ötvözésével). Keresztelés mosott minket "az Úr Jézus nevében és a mi Istenünk Lelke által" (1Kor 6:11). "Aki az Úrhoz (Jézushoz) csatlakozik (a keresztség által), az egy szellem (Vele van)" (1 Kor. 6:17). Megmentünk "a megújulás mosásával (megkeresztelésével) és a Szentlélek megújításával, amelyet Jézus Krisztus bőségesen ránk vetett" (Tit 3: 5,6).

Amit mindez a magasztos ötlet jelent számunkra a gyakorlatban, személyes meditációra szorul. Bármennyire is félénken küzdünk a Lélek munkájának említésétől, az a tény, hogy ezek a versek ma igazak számunkra. Jelen összefüggésünkben egyszerűen azt állítom, hogy az Úr Jézus a Lelke által az, aki feltámad bennünket a keresztség vizéből az új életre. Megalázó számára és az általa végzett

munkában, hogy azt sugallja, hogy ennek hatékonysága attól függ, hogy egy ember felemel egy férfit vagy nőt a vízből. Ő, nem férfi, a mi Megváltónk. Ezért az önkeresztelés éppúgy érvényes, mint a hagyományos keresztelés.

Önkeresztelés: Hogyan keresztelheted meg magad

Roger 29/08. 23: 55-kor ezt írta:

> Hogyan lehet az embert megkeresztelni?

Ez olyan nagyszerű, hogy hajlandó vagy megkeresztelni magad! Nagyon biztos vagy erős egyén, akinek ilyen megértése és személyes kapcsolata van Urad, hogy megkeresztelkedjél belőle és 100% -osan lássam annak jelentőségét anélkül, hogy zavaró tényezők lennének, amikor valaki megkeresztelkedik vagy egy templom. Jól sikerült, nagyon tisztelen ezért!

Javaslatom a keresztséghez az imádkozás; olvassa el a rómaiak 6. fejezetét; meditálni fejezet, hogy a víz alá menve osztozol a halálban és Krisztus temetése; kijönve a vízből, azonosulsz Feltámadása. És "megtérni", a görög szó szó szerint azt jelenti: gondolkodj újra. Újra gondolkodni. A bűnbánatot korábban elismerésként értem Istenem, hogy bűnösök vagyunk. Nem lesz okos azt ígérni Istennek, hogy soha nem vétkezik ismét, mert 1 Jn. Az 1: 8-10 azt mondja, hogy ha [megkeresztelt hívőként] azt mondjuk ne vétkezzünk, akkor hazugok vagyunk. Valójában pontosan azért keresztelkedünk meg, mert mi rájössz, hogy betegek vagyunk, akiknek orvosra van szükségük, nem pedig azokra, akik gondolkodnak nincs szükségük gyógyításra.

Ezután imádkozzon újra, menjen a vízbe vagy a fürdőkádba és mondja: "Én vagyok megkeresztelkedett az Úr Jézus Krisztusba bűneim megbocsátása érdekében "és aztán tedd magad a víz alá.

Akkor imádkozz, amikor feljössz a vízből.

Örömmel beszélek veled előtte vagy utána, de talán inkább

hogy teljesen privát maradjon, és ezt megérteném. De ha akarsz például, tudassa velem a telefonszámát. Vagy beszélhetünk a Skype-on.

Kádban kereszteltem meg magam. És azóta sokakat megkereszteltem fürdőkádak. Könnyebb az oldaladon feküdni, fejjel a felé csapoljon, húzza felfelé a karját, hogy alá kerülhessen.

Nagyon izgatott vagyok a döntésed miatt, és imádkozom, hogy ez sikerüljön!

Isten áldjon!

Duncan

Email: info@carelinks.net

Tel: +447481122558